

Bezinningsmoment op woensdag 25 maart 2020

Beste gemeenteleden en ieder die dit moment van bezinning en gebed meeluistert. Hartelijk welkom.

Ik lees uit de Bijbel. Een gedeelte uit Jesaja 43:1 tm 3.

We beleven met elkaar een indrukwekkende tijd. Het maatschappelijk leven is ontwricht.

Voor jong en oud loopt het leefpatroon van elke dag, anders dan gewend. Als kind en jongere mis je de dagelijkse gang naar school. Ook al kan je als middelbare scholier uitkijken naar een vakantie-week; een vakantie-gevoel heb je nu bepaald niet. Want je bent toch met school bezig. Maar je mist het contact met je leraar en je klasgenoten. Het vraagt van u (als ouders) veel creativiteit om bezig te zijn met uw thuis-werkzaamheden en tegelijk aandacht en energie te geven aan uw kinderen. Een situatie, dat van alle betrokkenen heel veel vergt. Een situatie waarin leerkrachten en anderen op allerlei manieren een helpende hand proberen te bieden.

Via allerlei kanalen bereikt ons veel informatie. Dat geeft in veel gevallen duidelijkheid en scheidt ook verwachting. Verwachting voor ondernemers en werknemer. Want u beleeft spannende tijden. Zal mijn bedrijf het houden? Zal ik mijn baan niet verliezen?

Onze bewegingsvrijheid wordt beperkt. Samenkomsten zijn verboden. Sportvelden en sportzalen zijn leeg. Kerkzalen ook. Afgelopen zondag ging de Evangelie-verkondiging door.

We konden Gods Woord horen. Een voorrecht.

Gemeente, dat ik u niet op uw vertrouwde plek in de kerk zag zitten; we niet onder hetzelfde dak de lofzang op de Heere gaande hielden en ook niet het gemeenschappelijke gebed hadden, dat ervoer ik als een pijnlijk gemis.

Een gezegde luidt: ontberen doet waarderen. Het zichtbare contact heb ik zondag als gemis beleefd. Tegelijk realiseerde ik mij de grote waarde van (met elkaar) fysiek aanwezig zijn in een kerkdienst.

Nu weten we ons (zij het op afstand) toch met elkaar verbonden omdat het Woord van God ons samenbindt. Ook al leeft ieder in zekere zin geïsoleerd. Eenzaam. Maar, zei koningin Wilhelmina er direct achter aan: maar niet alleen.

Ik las u voor uit Jes.43. Het volk Israël leeft ook in isolatie. In de ballingschap van Babel. In het vorige hoofdstuk heeft Jesaja de aanleiding vermeld waarom Israël in Babel (in quarantaine) moest: zij wilden in Zijn wegen niet gaan en zij luisterden niet naar Zijn wet.

Wat leren we als christelijke gemeente van onze crisistijd? Laten we voorzichtig zijn met het invullen voor anderen. Laten we (wat dat betreft) maar dicht bij huis blijven: wat zou de Heere ons willen leren in deze dagen? Zou één les niet zijn: wij mensen zijn met alles wat we hebben en zijn: beperkt en kwetsbaar. Laten we dat ook richting de Heere uitspreken en ons verootmoedigen. Als we naar onszelf kijken, is er dan geen aanleiding om met Jesaja mee te zeggen: wij luisterden niet naar Uw wet?

Israël in isolatie in Jesaja's dagen. Het raakt me dat GóD het initiatief neemt om contact te leggen met zijn volk. In zijn 'ballingschaps-quarantaine'. Viel het u ook op dat God, als Hij gaat spreken niet met verwijten komt, maar met te zeggen wie Hij is? Zo zegt de HEERE, uw Schepper. Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost. Israël, wees niet bang. Ik ben jullie God. Heb Ik jullie niet eeuwen geleden verlost uit Egypte? Heb Ik jullie niet bij je naam genoemd. Ik ken je naam. Ook al zit je nu in isolatie, daarmee vergeet Ik je naam nog niet. Gemeente, vind u het ook niet bijzonder dat de Heere Zijn volk kent en niet vergeet, maar in haar geïsoleerde toestand opzoekt. Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost. Denk toch aan Mijn daden, toen in Egypte. Ja, maar zegt u: dat was toen. Wat moet je daarmee in het nu? De Heere zegt nog meer: U bent van Mij. Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, door rivieren, zij zullen u niet overspoelen. Wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, geen vlam zal u aansteken. Water en vuur. Uitersten. Hoogwater. Verzengend vuur. Het water kan je aan de lippen staan. De hitte van de zorg kan je

beangstigen. Wat kan je je alleen voelen. Leeg. Angstig. Verdrietig. Wat zegt de Heere? Ik zal bij u zijn. Hoe is dat toch mogelijk, dat een heilige God zo dichtbij wil zijn en kán zijn? Daar hebben we het toch niet naar gemaakt? Hoe kan God u nabij zijn?

Viel het u op in de Schriftlezing dat God zegt: Ik heb Egypte tot losgeld voor u gegeven.

Israël komt vrij .omdat God Egypte als losprijs betaalt. God koopt Israël vrij.

Losprijs. Wie had het daar later ook over? Was het de Heere Jezus niet Die zei: de Zoon des mensen is gekomen om Zijn ziel (Zijn leven) te geven tot een losprijs voor velen.

In deze weken op weg naar Pasen richten we ons op de diepe weg die de Heere Jezus móest en wilde gaan. Hij gaf Zijn leven tot een losprijs voor velen? Ook voor U? Ja, als je met je gedeukte leven voor Jezus bukt en je met belijdenis van je zonden vastklemt aan Hem, dan delen we in het (door Hem verworven) heil. Door te zien (met geloofsogen) op de Heere Jezus mag je weten: mijn God en Vader laat mij niet alleen. Hij laat mij niet alleen; ook al staat het water mij aan de lippen. Ook al voel ik bij tijden de vurigheid van de zorgen.

Wie leerling van Jezus is en wordt, mag het geloofsvertrouwen oefenen om niet bevreesd te zijn. We zijn niet bang. Dan overschreeuwen we onze angsten niet, maar beoefenen we zaligmakend geloofd dat zich vastklemt aan de HEERE, Die onze naam kent en erbij is in het water en in het vuur. Ik ben erbij. Is dat niet de troostrijke betekenis van Gods naam:

HEERE?

J.P.J. Voets